

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-905/19 – 1

Asia C-905/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

11.12.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgericht Darmstadt (Darmstadtin hallintotuomioistuin,
Saksa)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

27.11.2019

Kantaja:

EP

Vastaaja:

Kreis Groß-Gerau

VERWALTUNGSGERICHT DARMSTADT

VÄLIPÄÄTÖS

Hallintoriita-asiassa

EP,

[– –] Riedstadt,

[– –]

– kantajana –

[– –]

vastaan

FI

Kreis Groß-Gerau, [– –]

– vastaajana –

joka koskee määräaikaista oleskelulupaa (Aufenthaltserlaubnis),

Verwaltungsgericht Darmstadt

on päättänyt 27.11.2019 seuraavaa: **[alkup. s. 2]**

Asian käsittelyä lykätään.

Euroopan unionin tuomioistuimelta pyydetään ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

Voidaanko Tunisian kanssa tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklassa vahvistetun syrjäntäkiellon perusteella kieltää lyhentämästä määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaikaa sen perusteella, että tämän oleskeluluvan myöntämisedellytykset eivät enää täyty, jos

- **Tunisian kansalainen työskenteli sillä hetkellä, jona määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloajan jälkikäteisestä lyhentämisestä ilmoitettiin,**
- **oleskeluluvan voimassaoloajan lyhentämistä koskeva päätös ei perustu syihin, jotka liittyvät valtion oikeutetun intressin, kuten yleisen järjestyksen, turvallisuuden ja kansanterveyden suojaamiseen, ja**
- **Tunisian kansalaisella ei ollut itsenäistä, määräaikaisesta oleskeluluvasta riippumatonta lupaa työskennellä (työlupa) mutta lainsäädännön nojalla hänellä oli oikeus työskennellä määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaikana?**

Edellyttääkö Tunisian kanssa tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklassa vahvistettuun syrjäntäkieltoon perustuva ulkomaalaisen oikeudellinen asema määräaikaisen oleskeluluvan lisäksi viranomaisen myöntämää lupaa työskennellä?

Millä ajankohdalla on ratkaiseva merkitys oleskelu- ja työlupalainsäädännön mukaisen oikeudellisen aseman arvioimisen kannalta? Onko ratkaiseva merkitys ajankohdalla, jona viranomaisen antaa oleskeluoikeuden peruuttamista koskevan päätöksen, vai ajankohdalla, jona tuomioistuin antaa ratkaisunsa? [alkup. s. 3]

PERUSTELUT

I. Tosiseikat

Kantaja, joka on Tunisian kansalainen, avioitui 11.5.2016 Tunisian tasavallassa Saksan kansalaisen S:n kanssa. Hän matkusti 21.9.2016 Saksan liittotasavallan alueelle perheen yhdistämistä varten Saksan suurlähetystön Tunisiassa 21.9.2016 vastaajan suostumuksella myöntämän viisumin perusteella, jonka voimassaolo päättyi 19.12.2016. Vastaajana olevan piirikunnan myönsi hänelle ensimmäisen kerran 3.11.2016 määräaikaisen oleskeluluvan, jonka voimassaolo päättyi 23.2.2019 ja jonka perusteella kantaja oli laillisesti oikeutettu harjoittamaan ammattitoimintaa. Tätä oleskelulupaa pidennettiin 9.1.2019 aina 8.1.2022 asti.

Kantajan poika on syntynyt 13.6.2018 Saksan liittotasavallan alueella, ja hän on Saksan kansalainen.

Kantaja on ollut palkkatyössä 9.1.2019 alkaen.

Kantaja ja hänen vaimonsa ilmoittivat vastaajalle yhteisymmärryksessä 15.4.2019, että he olivat muuttaneet erilleen tammikuussa 2019 ja aikoivat hakea avioeroa.

Vastaaja lyhensi 24.7.2019 antamallaan päätöksellä jälkikäteen kantajan määräaikaista oleskelulupaa siten, että sen voimassaolo päättyy 8.1.2022 sijaan päätöksen tiedoksiantopäivänä. Kantajan saksalaisen pojan perusteella myönnettävästä määräaikaisesta oleskeluluvasta ei annettu päätöstä, koska kantaja ei ollut jättänyt asiaa koskevaa hakemusta. Kantajaa kehoitettiin poistumaan Saksan alueelta viimeistään 14.8.2019. Kantaja uhattiin karkottaa Tunisiaan, jos hän ei poistu maasta vapaaehtoisesti asetetussa määräajassa. Tätä perusteltiin sillä, että ulkomaalaisten oleskelusta annetun lain (Aufenthaltsgesetz, jäljempänä AufenthG) 7 §:n 2 momentin toisen virkkeen nojalla määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaika voidaan rajoittaa jälkikäteen, koska kantajan yhteiselämä hänen saksalaisen vaimonsa kanssa päättyi tammikuun lopussa 2019. Määräaikainen oleskelulupa oli myönnetty pelkästään avioliittoon perustuvan [alkup. s. 4] perheyhteyden luomiseksi ja säilyttämiseksi. Kantaja oli esittänyt poikansa syntymätodistuksen mutta ei ollut hakenut oleskelulupaa luodakseen ja säilyttääkseen perheyhteyden poikaansa, joten sen osalta ei voitu antaa päätöstä. Postin tiedoksiantoasiakirjan mukaan päätös annettiin kantajalle tiedoksi 26.7.2019.

Kantaja nosti 13.8.2019 kanteen, joka toimitettiin faksitse. Kantaja perustelee kannettaan sillä, että koska hänen lapsensa on Saksan kansalainen, hänellä on oikeus oleskelulupaan.

Kantaja vaatii, että

24.7.2019 annettu päätös kumotaan ja että vastaaja veloitetaan myöntämään hänelle määräaikainen oleskelulupa.

Vastaaja vaatii, että

kanne hylätään.

Se perustelee tätä sillä, ettei kantaja ollut hakenut määräaikaista oleskelulupaa sen nojalla, että hänen lapsensa on Saksan kansalainen. Koska kanteen yhteydessä oli jätetty asiaa koskeva hakemus, asian tosiseikkojen selvittäminen on kesken.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

Euro–Välimeri-sopimus

Euro–Välimeri-sopimuksen VI osaston (”Yhteistyö yhteiskunnan ja kulttuurin aloilla”) I luvun (”Työntekijöihin liittyviä määräyksiä”) 64 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Kukin jäsenvaltio myöntää työntekijöille, jotka ovat Tunisian kansalaisia ja työskentelevät sen alueella, sellaisen työoloja ja palkkaa koskevan järjestelyn, jossa näitä työntekijöitä ei millään tavalla syrjitä sen oman maan kansalaisiin nähden.

2. Kaikkia tunisialaisia työntekijöitä, joilla on lupa tilapäisesti harjoittaa palkallista ammatillista toimintaa jonkin jäsenvaltion alueella, koskevat 1 kohdan määräykset työolosuhteiden ja palkkauksen osalta. **[alkup. s. 5]**

3. Tunisia myöntää saman järjestelyn sen alueella työskenteleville jäsenvaltioiden kansalaisille.”

Euro–Välimeri-sopimuksen 66 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tämän luvun määräyksiä ei sovelleta laittomasti vastaanottajamaan alueella oleskeleviin tai työssä oleviin sopimuspuolen kansalaisiin.”

Euro–Välimeri-sopimuksen päätösasiakirjaan sisältyvässä mainitun sopimuksen 64 artiklan 1 kohdasta annetussa sopimuspuolten yhteisessä julistuksessa (jäljempänä yhteinen julistus) täsmennetään lisäksi seuraavaa:

”Syrjinnän poistamista irtisanomisessa koskevaa 64 artiklan 1 kohtaa ei voida soveltaa oleskeluluvan uusimisen saamiseksi. Oleskeluluvan saantia, uusimista tai kieltämistä säädellään ainoastaan kunkin jäsenvaltion lainsäädännöllä sekä – – kahdenvälisillä sopimuksilla.”

Euro–Välimeri-sopimuksen 91 artiklan mukaan yhteinen julistus on erottamaton osa mainittua sopimusta.

Asian kannalta merkitykselliset Saksan oikeuden säännökset on vahvistettu ulkomaalaisten oleskelusta, työskentelystä ja kotouttamisesta liittotasavallan alueella annetun lain (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet, jäljempänä Aufenthaltsgesetz tai AufenthG), sellaisena kuin se on julkaistu 25.2.2008 (BGBl. I, s. 162) ja viimeksi muutettuna tietosuojalainsäädännön mukauttamisesta vastaamaan asetusta (EU) 2016/679 ja direktiivin (EU) 2016/680 täytäntöönpanosta 20.11.2019 annetun toisen lain (Zweites Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung (EU) 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/680) [BGBl. I, s. 1626]) 49 §:llä, seuraavissa säännöksissä:

4 § Oleskelulupaa (Aufenthaltstitel) koskeva vaatimus

--

”(2) Oleskelulupa antaa oikeuden harjoittaa ammattitoimintaa, jos tässä laissa niin säädetään tai jos oleskeluluvassa nimenomaisesti sallitaan ammattitoiminnan harjoittaminen. Oleskeluluvassa on ilmoitettava, onko ammattitoiminnan harjoittaminen sallittua. Ulkomaalainen, jolla ei ole oleskelulupaa työskentelyä varten, voi saada luvan työskennellä ainoastaan, jos liittotasavallan työvoimaviranomainen on antanut siihen suostumuksensa tai jos asetuksessa säädetään, että työskentely ilman mainitun viranomaisen suostumusta on sallittua. Kyseisen viranomaisen asettamat rajoitukset suostumuksen myöntämiselle on mainittava oleskeluluvassa. [alkup. s. 6]

(3) Ulkomaalaiset voivat harjoittaa ammattitoimintaa ainoastaan, jos he ovat siihen oleskeluluvan perusteella oikeutettuja. Ulkomaalaiset voivat työskennellä tai tarjota muita vastikkeellista palveluja tai työsuorituksia vain, jos heillä on siihen oikeuttava oleskelulupa. Tämä ei koske kausityöskentelyä, jos ulkomaalaisella on työlupa kausityöskentelyä varten, tai muuta ammattitoimintaa, jos ammattitoiminnan harjoittaminen sallitaan ulkomaalaiselle hallitustenvälisen sopimuksen taikka lain tai asetuksen nojalla ilman, että hänellä on oltava siihen oikeuttava oleskelulupa. --”

7 § Määräaikainen oleskelulupa (Aufenthaltserlaubnis)

”(1) Määräaikaisella oleskeluluvalla tarkoitetaan oleskelulupaa, jonka voimassaoloaikaa rajoitettu. Se myönnetään oleskeluun, jonka tarkoitus on jokin jäljempänä mainituista. --

(2) Määräaikainen oleskelulupa myönnetään määräajaksi, jonka pituudesta päätettäessä otetaan huomioon aiotun oleskelun tarkoitus. Jos jokin kyseisen luvan myöntämisen, uudistamisen tai voimassaoloajan määräämisen olennaisista edellytyksistä on myöhemmin lakannut, määräaikaa voidaan lyhentää myös jälkikäteen.”

6 jakso Oleskelu perhesyistä

27 § Perheenyhdistämisen periaate

”(1) Ulkomaalaisten perheenjäsenten määräaikainen oleskelulupa perheyhteyden luomiseksi ja säilyttämiseksi (perheenyhdistäminen) liittotasavallan alueella myönnetään ja sitä jatketaan avioliiton ja perheen suojelemiseksi perustuslain (Grundgesetz) 6 §:n mukaisesti.

--

(5) Tämän jakson mukainen oleskelulupa oikeuttaa harjoittamaan ammattitoimintaa.”

28 § Perheenyhdistäminen Saksan kansalaisen kanssa

”(1) Määräaikainen oleskelulupa myönnetään ulkomaalaiselle, joka on

1. Saksan kansalaisen aviopuoliso, [alkup. s. 7]
2. Saksan kansalaisen alaikäinen naimaton lapsi
3. alaikäisen naimattoman Saksan kansalaisen vanhempi huoltajana toimimista varten,

jos asianomaisen Saksan kansalaisen tavanomainen oleskelupaikka on Saksan alueella.

--”

84 § Oikaisuvaatimuksen ja muutoksenhaun vaikutukset

”(2) Oikaisuvaatimuksella ja muutoksenhaulla ei ole vaikutusta maasta poistamisen tai muun sellaisen hallinnollisen asiakirjan tehokkuuteen, jonka perusteella oleskelun laillisuus päättyy, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden lykkäävää vaikutusta. Oleskeluluvan katsotaan olevan voimassa ammattitoiminnan aloittamista tai harjoittamista varten, mikäli oikaisuvaatimuksen tekemisen tai muutoksenhaun määräaika ei ole vielä päättynyt, lykkäävän vaikutuksen määramistä tai pysyttämistä koskevan hyväksyttävissä olevan hakemuksen tuomioistuinkäsittely on kesken tai niin kauan kuin muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus. Laillisen oleskelun ei katsota keskeytyvän, jos hallintotoimi kumotaan viranomaispäätöksellä tai tuomioistuimen lopullisella ratkaisulla.”

III Ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen perustelut

Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen, joka on allekirjoitettu Brysselissä 17.7.1995 ja hyväksytty Euroopan yhteisön ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisön puolesta 26.1.1998 tehdyllä neuvoston ja

komission päätöksellä 98/238/EY, EHTY (EYVL 1998, L 97, s. 1; jäljempänä Euro–Välimeri-sopimus), 64 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan ja toisen kohdan nojalla tämän päätöksen päätösosassa esitetyt kysymykset Tunisian kanssa tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklan tulkinnasta ja lykkää pääasian käsittelyä hallintotuomioistuimista annetun asetuksen (Verwaltungsgerichtsordnung, VwGO) 94 §:n mukaisesti, kunnes unionin tuomioistuin antaa asiassa ratkaisunsa. **[alkup. s. 8]**

Esitetyt kysymykset ovat merkityksellisiä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ratkaisun kannalta. Jos Tunisian kanssa tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklasta seuraa, että määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaika ei saa lyhentää jälkikäteen, vastaajan antama ulkomaalaislainsäädäntöön perustuva päätös on lainvastainen eikä sen nojalla voida päättää kantajan oleskeluoikeutta.

Vaikka vastaaja myöntäisi kantajalle uuden määräaikaisen oleskeluluvan sillä perusteella, että hänen poikansa on Saksan kansalainen, ennakkoratkaisukysymyksellä on silti merkitystä asian ratkaisun kannalta. Tällöin kantaja ei nimittäin olisi oleskellut maassa laillisesti ja yhtäjaksoisesti määräaikaisella oleskeluluvalla, joten Saksan kansalaisen kanssa solmittuun avioliittoon perustuvia laillisen oleskelun ajanjaksoja ei voitaisi ottaa huomioon laskettaessa varhaisempia oleskelujaksoja, jotka ovat pysyvän oleskeluluvan myöntämisen edellytyksenä.

Ennakkoratkaisupyynnön perustana on tuomio Gattoussi (tuomio 14.12.2006 – C-97/05 – [ECLI:EU:C:2006:780]), joka koskee Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklan 1 kohtaa. Myös kyseinen tuomio koskee tilannetta, jossa ulkomaalaisviranomainen oli lyhentänyt ulkomaalaisen määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaika jälkikäteen, koska yhteiselämä saksalaisen aviopuolison kanssa oli lakannut. Se eroaa nyt tarkasteltavasta tilanteesta siten, että Gattoussilla oli toistaiseksi voimassa oleva työluupa, joka oli myönnetty hänelle määräaikaisen oleskeluluvan lisäksi erillisessä hallinnollisessa menettelyssä.

Mainitussa tuomiossa todettiin, että Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklan 1 kohdalla on välitön oikeusvaikutus (tuomio 14.12.2006, Gattoussi, C-97/05, 28 kohta). Lisäksi tuomiossa todettiin asian ratkaisun kannalta merkityksellisessä kohdassa Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklan 1 kohdan soveltamisalasta seuraavaa:

”40 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, erityisesti jos vastaanottava jäsenvaltio on alun perin myöntänyt siirtotyöläiselle työskentelyn osalta täsmällisiä oikeuksia, jotka ovat laajempia kuin ne oikeudet, jotka tämä valtio on myöntänyt kyseiselle henkilölle oleskelun

osalta, se ei voi kyseenalaistaa tämän työntekijän tilannetta syillä, jotka eivät liity valtion oikeutetun intressin, kuten yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden, suojaamiseen (em. asia El-Yassini, tuomion 64, 65 ja 67 kohta). **[alkup. s. 9]**

[– –]

42 Kun otetaan huomioon luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteet, 40 kohdassa mainittua arviointiperustetta on noudatettava sitä suuremmalla syillä silloin, kun vastaanottava jäsenvaltio on rajoittanut oleskelulupaa jälkikäteen, kuten esillä olevassa asiassa.”

Tuomiossa Gattoussi (40 kohta) esitetyn a fortiori -päätelmän perusteella on annettu ymmärtää, että jos määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaikaa lyhennetään jälkikäteen ja samalla viedään oikeus työskentelyyn, siirtotyöläiselle ei tarvitse myöntää työskentelyn osalta laajempia oikeuksia kuin ne, jotka kyseiselle henkilölle on myönnetty oleskelun osalta.

Edellä mainitun tuomion, samoin kuin tuomion El-Yassini (tuomio 2.3.1999 – C-416/96 – [ECLI:EU:C:1999:107]), taustalla olevalle tilanteelle on kuitenkin ominaista se, että oleskelulupa ja työlupa ovat toisistaan erillisiä. Koska Euro–Välimeri-sopimuksen tavoitteena on helpottaa Tunisian kansalaisten työskentelyä jäsenvaltioissa ja taata heidän oikeutensa, kun he ottavat laillisesti vastaan työtä, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perustana voisi näin ollen olla se periaate, että työmarkkinoille pääsyä varten myönnetään itsenäinen lupa (työlupa).

Jos syrjäntäkielto edellyttää tällaista työlupaa määräaikaisen oleskeluluvan lisäksi, Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklan 1 kohta ei olisi esteenä määräaikaisen oleskeluluvan voimassaolon lyhentämiselle. Oleskelulupaan sidottu oikeus harjoittaa ammattitoimintaa perustuu nimittäin yksinomaan suoraan laissa eli AufenthG:n 27 §:n 5 momentissa säädettyyn oikeuteen: ”Tämän jakson mukainen oleskelulupa oikeuttaa harjoittamaan ammattitoimintaa.” AufenthG:n tultua voimaan vuonna 2015 itsenäinen, työvoimaviranomaisten myöntämä työlupa – joka oli tuomion Gattoussi perustana – jäi kokonaan pois käytöstä. Oikeus harjoittaa ammattitoimintaa on sidottu konkreettisen oleskeluluvan voimassaoloon eikä sen perusteella voida johtaa siitä erillistä ja laajempaa oikeutta. Se on erottamaton osa voimassaolevaa oleskelulupaa ja on **[alkup. s. 10]** sidottu oleskelun tarkoitukseen. Jos oleskeluoikeus lakkaa ja jos ulkomaalaisviranomaiset ottavat tämän seikan huomioon päätöksessään, jolla on tulevaisuuteen kohdistuvia vaikutuksia, siten että määräaikaisen oleskeluluvan voimassaoloaikaa lyhennetään kansallisen oikeuden nojalla (tässä AufenthG:n 7 §:n 2 momentin 2 virke), myöskään työskentelylle ei ole enää oikeusperustaa, jos viranomaispäätökseen ei voida hakea muutosta.

Ulkomaalaislainsäädäntöön perustuvan päätöksen tiedoksiantohetkellä kantajalla oli määräaikainen oleskelulupa 8.1.2022 asti, ja hän oli näin ollen lain nojalla

oikeutettu työskentelemään tämän määräaikaisen oleskeluluvan voimassaolon päättymiseen saakka.

Saksan osavaltioiden ylempien hallintotuomioistuinten ja Bundesverwaltungsgerichtin (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin) oikeuskäytännössä on katsottu, että Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklan 1 kohdassa vahvistettu syrjäntäkielto ei ole esteenä määräaikaisen oleskeluluvan voimassaolon lyhentämiselle jälkikäteen ja siitä johtuvalle työskentelyoikeuden lakkaamiselle [– –] [oikeuskäytäntöviittaukset].

Bundesverwaltungsgericht [– –] toteaa tältä osin seuraavaa:

”Verwaltungsgericht ja Verwaltungsgerichtshof ovat perustellusti todenneet, että kun AufenthG tuli voimaan vuonna 2005, työvoimahallinnon myöntämää itsenäistä työlupaa tai työoikeutta ei enää ole, minkä vuoksi työmarkkinoille pääsy perustuu nyt AufenthG:n 4 §:n 2 ja 3 momenttiin. Tältä osin merkityksellisen lainsäädännön mukaan kantajan oikeus harjoittaa ammattitoimintaa perustuu yksinomaan AufenthG:n 27 §:n 5 momentissa (”Tämän jakson mukainen oleskelulupa oikeuttaa ammattitoiminnan harjoittamiseen”) tai sitä edeltäneessä säännöksessä eli AufenthG:n vanhan version 28 §:n 5 momentissa, joka kumottiin 6.9.2013, [– –] suoraan säädettyyn oikeuteen. Tämä oikeus on sidottu selvästi oleskeluluvan voimassaoloon eikä sen perusteella voida johtaa siitä erillistä ja laajempaa oikeutta; **[alkup. s. 11]** yhteys oleskelulupaan liittyy myös konkreettiseen oleskelun tarkoitukseen.”

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei pysty kuitenkaan päättelemään Euroopan unionin tuomioistuimen tähänastisen oikeuskäytännön perusteella, mitä konkreettisia vaatimuksia työlupaa koskevaan lainsäädäntöön perustuvalla oikeusasemalle olisi asetettava. Se, että tuomioissa Gattoussi ja El-Yassini on katsottu, että merkitystä on työlupien voimassaololla, saattaa selittyä yksinomaan sillä, että kyseisissä tapauksissa tällaiset työluvat oli myönnetty. Näin ollen on tiedusteltava, edellyttääkö Tunisian kanssa tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 64 artiklassa vahvistettuun syrjäntäkieltoon perustuva oikeusasema, että asianomaisella on oltava määräaikaisen oleskeluluvan lisäksi erillinen lupa työskentelyyn?

Koska tuomioistuinmenettelyssä ratkaiseva ajankohta tosiseikkojen ja oikeusaseman arvioimisen kannalta on tuomioistuimen ratkaisun antamisajankohta, herää kysymys, mikä on ratkaiseva ajankohta oleskelu- ja työlupaa koskevan lainsäädännön mukaisen oikeusaseman arvioimisen kannalta. Onko ratkaiseva merkitys ajankohdalla, jona viranomainen antaa oleskeluoikeuden peruuttamista koskevan päätöksen, vaiko ajankohdalla, jona tuomioistuin antaa ratkaisunsa? Jos ratkaiseva merkitys on ajankohdalla, jona tuomioistuin antaa ratkaisunsa, ulkomaalaisella ei olisi enää määräaikaisen oleskeluluvan peruuntumisen vuoksi laissa alun perin vahvistettua lupaa työskennellä, vaan hänellä olisi AufenthG:n 84 §:n 2 momentin toisen virkkeen

nojalla oikeus työskennellä ainoastaan siihen saakka, kunnes muutoksenhakumenettely on saatettu lainvoimaisesti päätökseen.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että oikeuden kehittämiseksi ja oikeuden yhtenäisyyden varmistamiseksi (ks. SEUT 267 artiklan 2 kohta) on tarpeen pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta selventämään tulkintaa koskevia oikeudellisia kysymyksiä.

[– –] [pätökseen ei saa hakea muutosta]

TYÖASIAKIRJA